

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Česká textilní a.s.**, se sídlem Žiželice nad Cidlinou, Masarykovo nám. 23, IČ: 25062433, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: A. K., v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 14.7.2009, č.j. PVZ 1998-30763/5570/2008/ÚPV, zn. sp. PVZ 1998-30763

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 17.12.2007 č.j. 21708/2007 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), vydaným podle § 27 odst. 1 písm. b/ zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 207/2000 Sb.“), Úřad průmyslového vlastnictví zamítl návrh žalobce na výmaz průmyslových vzorů č. 28297 s názvem „Prádlo pro domácnost,“ jejichž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení, z rejstříku průmyslových vzorů.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí

správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (označovaný dále též jako odvolací orgán) uvedl, že dne 8.12.1998 zapsal Úřad do rejstříku pod č. 28297 pět průmyslových vzorů o názvu „Prádlo pro domácnost“ s právem přednosti ode dne 5.3.1998, jejichž vlastníkem je A. K. Návrhem doručeným Úřadu dne 6.4.2007 se žalobce domáhal výmazu průmyslových vzorů zapsaných pod č. 28297 s odůvodněním, že nesplňovaly podmínky pro zápis do rejstříku průmyslových vzorů, konkrétně podmínku novosti a individuálnosti. V návrhu rovněž zpochybnil, zda je vlastník původcem chráněných průmyslových vzorů. Dne 17.12.2007 bylo podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., vydáno rozhodnutí o zamítnutí návrhu na výmaz průmyslových vzorů zapsaných pod č. 28297, neboť žalobci se nepodařilo prokázat nesplnění podmínek zápisné způsobilosti, zakotvených v ustanovení § 36 odst. 1 a § 38 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích (dále jen „zákon č. 527/1990 Sb.“). Pokud jde o zpochybnění práva vlastníka na průmyslový vzor, poukazuje se v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na přihlášku napadených průmyslových vzorů, z níž vyplývá, že původci jsou dva, přičemž však Úřad není kompetentní rozhodovat ve sporech týkajících se původcovství.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce (označovaný dále též jako navrhovatel) v zákonem stanovené lhůtě rozklad. V jeho úvodu popsal genezi sporu, jehož počátky sahají k letům 1997 a 1998, kdy byl navrhovatelem pozdějším vlastníkem předmětného průmyslového vzoru předložen grafický návrh na zdobení textilu, který byl následně zapsán do rejstříku průmyslových vzorů pod č. 28297, což se však navrhovatel dozvěděl až po několika letech. Poznatky, které navrhovatel získal během let 2006 a 2007 ve věci tohoto průmyslového vzoru i z jednání s jeho vlastníkem, pak vedly navrhovatele k důvodným pochybnostem, zda při zápisu průmyslového vzoru č. 28297 byla dodržena platná ustanovení českých právních norem upravujících oblast průmyslových práv, neboť navrhovatel si zpětně uvědomoval, jak bylo s grafickými návrhy jejich předkladatelkou, která je uváděla jako svůj majetek, nakládáno v rámci jednání o možné výrobě. Za účelem získání kvalifikovaných informací se proto navrhovatel v této věci obrátil na pracovníky z oboru textilního designu a textilní výroby, kteří, jak navrhovatel uvádí, vyslovovali upřímný údiv nad tím, že od nepaměti frekventované téma lunárních znamení, používané zejména ke zdobení textilií, může být kvalifikováno jako světově nové a požívat ochrany státu. Následně navrhovatel podle svých slov konzultoval danou věc s odborníky z oblasti průmyslových práv, kteří mu po prostudování předložených dokladů sdělili, že v rámci průzkumů prováděných před zapsáním grafických návrhů do rejstříku průmyslových vzorů došlo k nedopatření nebo chybě, protože uvedené grafické řešení nemůže být chráněno v rámci průmyslových práv, a pokud by se tak stalo, byly by porušeny zákonné podmínky tehdy upravující zápis do rejstříku průmyslových vzorů. V této souvislosti navrhovatel připomněl, že mu z udělení ochrany na uvedené grafické řešení vznikaly a vznikají stále se stupňující problémy, což je podle jeho názoru zřejmé z předložené dokumentace, jejíž rekapitulace ve stručnosti následuje. Navrhovatel upozornil na časovou posloupnost skutečností, které se udály před osmi lety, přičemž některé předkládané věcné důkazy jsou starší 30 let. O těchto důkazech měl sice navrhovatel povědomí, neměl je však okamžitě k dispozici, a musel je tedy dohledat, což vzhledem k situaci v oboru textilního průmyslu bylo velmi obtížné. Tím navrhovatel odůvodňuje pozdější doložení námitek a skutečností, uvedených již v návrhu na výmaz ze dne 5.4.2007, relevantními důkazy. V druhé části odůvodnění rozkladu navrhovatel zejména uvedl, že celé rozhodnutí o zamítnutí návrhu na výmaz je zpracováno zvláštním způsobem nerespektujícím minimálně logické vazby a systematické řazení. V této souvislosti navrhovatel upřesnil, že návrh na výmaz byl opřen o nesplnění podmínky novosti, zakotvené v ustanovení § 38 zákona č. 527/1990 Sb., a také o nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 43, resp. § 44 téhož

zákona, na které však navrhovatel poukázal jen pro dokreslení všech okolností vedoucích k podání návrhu na výmaz. Podle navrhovatele vzbuzují věcný obsah, skladba rozhodnutí, jeho obsah a rozsah i prezentovaná argumentace dojem, jako by orgán prvního stupně řízení věc řádně neprostudoval nebo ji vždy nepochopil v souvislostech, a to ve vztahu k platné právní úpravě, ačkoliv celá věc byla navrhovatelem dostatečně argumentačně doložena. Jednu z příčin tohoto stavu lze dle navrhovatele snad spatřovat v tom, že hned na začátku formulování zamítavého rozhodnutí si orgán prvního stupně ze zcela nepochopitelných důvodů sám nepřesně a formulačně neúplně přepracoval a přestylizoval seznam příloh na str. 9 návrhu na výmaz. Tím došlo k porušení systému řazení i logické návaznosti jednotlivých rozhodných aktů a úkonů uváděných v návrhu. Navrhovatel názvy příloh zformuloval tak, aby měly informační i určující hodnotu. Mimoto je uvedena i časová identifikace, pokud nebyla zřejmá už z přílohy samé. Rovněž je u každé přílohy uvedena její velikost ve formátu řady A jako další identifikační znak. Pokud seřazení příloh bylo orgánem prvního stupně narušeno, mělo to nutně za následek snížení orientace v návrhu, zastření nebo snížení informační hodnoty obsahu přílohy, snížení její konkrétnosti, adresnosti a průkaznosti, což se podle navrhovatele promítlo v přehlednosti a srozumitelnosti rozhodnutí. V rozkladu navrhovatel dále uvedl, že převážná část napadeného rozhodnutí je věnována vysvětlování již známého a vysvětleného, resp. popisováním toho, co je zřejmé z prvního pohledu na přílohu, a dále pak sdělováním informací pro rozhodovací proces nerozhodných. V rozhodnutí také vyskytují nesprávné nebo neúplné interpretace právních či jiných norem. Na druhé straně jsou v něm uváděny striktní klasifikace věrohodných dokladů a důkazů jako neprůkazných nebo nevěrohodných bez nejmenšího vysvětlení a odůvodnění. Podle názoru navrhovatele je to jednak důsledek nedostatku vlastních praktických poznatků a zkušeností a dále zřejmá neinformovanost o realitách z doby před dvaceti až třiceti lety. V této souvislosti navrhovatel rozhodnutí vytýká, že orgán prvního stupně velmi často uvádí, že určitá skutečnost nebyla doložena, aniž by však sdělil, jak si doložení představuje. Navrhovatel výslovně odmítl tvrzení obsažená v posledních dvou odstavcích na str. 16 a prvních dvou odstavcích na str. 17 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v nichž je stručně charakterizován režim nakládání s podnikovými informacemi. Podle něj nemají zde uvedená rádobý rozhodná tvrzení o důvěrném charakteru nakládání s podnikovými informacemi ve skutečném stavu věcí oporu a plynou zřejmě z neznalosti a neinformovanosti o organizaci v různých oborech výroby či obchodu. Navrhovatel zdůraznil, že kdykoliv uváděl, že vystavené grafické návrhy nebo vyráběné textilní výrobky mohl shlédnout neurčitý počet osob, vždy se jednalo o výrobně-obchodní nebo výstavní prostory, které slouží k prezentaci designérských návrhů ke zdobení textilií nebo prodeje. Podle navrhovatele je v oblasti textilního průmyslu cílem všech působících subjektů prodat co nejvíce svých produktů. Proto se v nejvyšší možné míře zboží vystavuje. Dále navrhovatel uvedl, že grafický návrh není v žádném případě výrobní dokumentace, která je v současné době numericky řízených strojů zaznamenána převážně na elektronickém médiu. Poukázal na skutečnost, že výroba ručníků a osušek zdobených jakýmkoliv motivy nepatří k oprávněně hájeným zájmům České republiky, a vyjadřuje svoje přesvědčení, že režim, jaký si k ochraně a ostraze objektů, zajištění fyzické bezpečnosti a certifikace technických prostředků zvolil, záleží pouze na jeho rozhodnutí. Navrhovatel v rozhodnutí správního orgánu I. stupně postrádá vysvětlení ke svým obavám, zda při rešerších před zápisem průmyslového vzoru č. 28297 do rejstříku nedošlo k omylu nebo pochybení. Tyto obavy vyplývají zejména ze zjištění, že v letech 1967 až 1998 bylo v rejstříku průmyslových vzorů ve třídě 06-13 Lokarnského třídění zapsáno pouze 33 průmyslových vzorů, přičemž během následujících deseti let bylo zapsáno dalších 16 vzorů. Tento počet navrhovatel pokládá za sporadické rešeršní minimum. Dále navrhovatel projevil zájem o informaci, jak a s jakou mírou pečlivosti byla prováděna rešerše v rámci věcně tříděných pramenů námitkového fondu s přihlédnutím k rozsáhlé tvorbě designérů textilních podniků a jejich produkce.

Navrhovatele by rovněž zajímalo, zda v rámci provedeného průzkumu nebyly zjištěny nějaké podobnosti či kolize s produkcí firem VEBA Broumov, FROTEX Žiželice, KAPATEX Praha a dalších. V závěru rozkladu navrhovatel požadoval objektivní posouzení uvedených skutečností, jehož výsledkem má být zřejmě zrušení, resp. změna rozhodnutí.

Kopie rozkladu byla dne 8.2.2008 postoupena vlastníkov napadeného průmyslového vzoru, který se k němu vyjádřil v podání doručeném Úřadu dne 12.3.2008. V tomto vyjádření na úvod konstatoval, že rozklad neobsahuje žádné konkrétní námitky proti výroku rozhodnutí ani proti konkrétním dílčím závěrům, které vedly orgán prvního stupně k zamítnutí návrhu na výmaz. Podle vlastníka je rozklad souborem narážek a polemik, čemuž odpovídá i závěr rozkladu, z něhož ani není jasné, čeho vůbec se navrhovatel domáhá. Proto v samotné věci vlastník napadeného průmyslového vzoru odkázal na svoje vyjádření k návrhu na výmaz. Dále upozornil na anonymitu odborníků v oblasti průmyslových práv a pracovníků z oboru textilního designérství, na které se navrhovatel v rozkladu odvolává. Uvedl, že argumenty rozkladu postrádají adresnost, jen se formou všeobecných frází a názorů snaží o zpochybnění závěrů rozhodnutí o zamítnutí návrhu na výmaz. Na nekonkrétnost argumentace rozkladu vlastník poukázal také ve spojitosti s deklarovanými stupňujícími se problémy navrhovatele. Uvedl, že je s podivem, že návrh na výmaz byl podán až dne 5.4.2007, když záměr vlastníka přihlásit grafický návrh k ochraně formou užitého vzoru byl navrhovateli sdělen již při podpisu obchodní smlouvy dne 3.3.1998. Podle názoru vlastníka k ochraně svěřeného textilního grafického vzoru dostačují některá ustanovení obchodního zákoníku týkající se nekalé soutěže či obchodního tajemství a jeho porušení. Vlastník v této souvislosti opět odkázal na kupní smlouvu ze dne 3.3.1998, podle níž jakékoliv jiné nakládání s grafickým návrhem chráněným průmyslovými vzory pod č. 28297 nebylo navrhovateli povoleno. Ve vyjádření dále uvedl, že navrhovatel ještě v roce 1998 používal k výrobě kovové šablony, které vlastník řádně zaplatil, avšak po ukončení zadání zakázky mu dosud nebyly vydány. Vlastník nepochybně, že znamení zvěrokruhu nejsou lidstvu neznámá, avšak v té grafické podobě, jak jsou zapsána v rejstříku průmyslových vzorů, je pokládá za nová. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za správné, a proto navrhl, aby byl rozklad zamítnut, rozhodnutí o zamítnutí návrhu na výmaz potvrzeno a průmyslové vzory zapsané do rejstříku pod č. 28297 ponechány v platnosti.

Orgán rozhodující o rozkladu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že průmyslové vzory č. 28297 byly zapsány dne 8.12.1998, tj. v době platnosti zákona č. 527/1990 Sb., je třeba ve smyslu přechodných ustanovení § 46 odst. 1 a 2 zákona č. 207/2000 Sb., posoudit podmínky jejich zápisné způsobilosti podle tohoto zákona s využitím ustanovení tehdy platné prováděcí vyhlášky č. 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů. Následně orgán rozhodující o rozkladu citoval relevantní právní úpravu (§ 36 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., ve znění účinném do 30.9.2000, § 36 odst. 2 písm. e), § 37 a § 38 téhož zákona, § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., a poté uvedl, že navrhovatel v návrhu na výmaz jako důkazní prostředky předložil následující přílohy:

- 1) kopii osvědčení o zápisu průmyslových vzorů, zapsaných pod č. 28297 do rejstříku,
- 2) kopii anonymního nedatovaného návrhu s motivy lunárních znamení,
- 3) kopii „Kalkulace nabídky“, vyhotovené dne 11.2.1998 navrhovatelem s uvedeným termínem dokončení konec dubna 1998, pro dvě různé barevné kombinace provedení osušek
- 4) kopii „Smlouvy o dílo“ mezi vlastníkem a navrhovatelem ze dne 3.3.1998,
- 5) kopii nedatovaného návrhu s motivy lunárních znamení.

- 6) kopii faktury č. 5/2001 za prodané návrhy s datem odeslání dne 18.9.2001,
- 7) kopii faktury č. 2001165, vystavené dne 26.7.2001, za provedení designerských služeb,
- 8) kopii prohlášení Ing. B. P., jednatele společnosti DESIGN LIBEREC, s.r.o., ze dne 27.7.2006, týkající se okolností zakoupení a nakládání s návrhem „měsíční znamení“ od výtvarnice M. J.,
- 9) kopii dopisu vlastníka ze dne 24.10.2004 adresovaného navrhovateli, upozorňující na porušování autorských práv,
- 10) kopii dopisu navrhovatele ze dne 19.11.2004 adresovaného vlastníkovi, popírající porušování práv vlastníka,
- 11) kopii „Prohlášení o postoupení práva přihlásit řešení k ochraně“, které učinila J. N. ve prospěch vlastníka dne 24.2.1998,
- 12) dvě barevné fotografie zhotovené dne 28.3.2007 s opakujícím se motivem plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích,
- 13) barevnou fotografii textilního výrobku s opakovanými motivy plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích, zhotovenou dne 28.3.2007,
- 14) barevnou fotografii textilního výrobku s opakovanými motivy plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích, zhotovenou dne 28.3.2007,
- 15) barevnou fotografii textilního výrobku s motivem vodnáře v kruhu, zhotovenou dne 2.4.2007,
- 16) dvě stránky (16/1, 16/2) kopií ukázky designu textilních výrobků s motivem lunárních znamení opatřené razítkem společnosti VEBA a.s., Broumov, s dodatečně připsaným časovým údajem „ROK 1987“,
- 17) kopii ukázky (17/1) designu textilního výrobku s motivy lunárních znamení opatřené razítkem společnosti VEBA a.s., Broumov, s dodatečně připsaným časovým údajem „ROK 1997“ a kopii rukopisu (17/2) ze dne 27.3.2007 potvrzujícího, že výrobky s designy na přílohách č. 1, 2 a 3, odpovídající přílohám 16/1, 16/2 a 17/1) návrhu, byly vyrobeny v roce 1987, resp. v roce 1997,
- 18) barevnou fotografii textilního výrobku s motivem znamení střelce v dolní části a nápisem „STŘELEC“ v horní části výrobku, zhotovenou dne 28.3.2007
- 19) kopii písemného prohlášení ze dne 31.3.2007, v němž R. B. na žádost navrhovatele prohlašuje, že ručník s nápisem „Střelec“ a s vyobrazením tohoto znamení obdržela jako dárek od příbuzných v rozmezí let 1986 až 1988,
- 20) barevnou fotografii textilního výrobku opatřeného pruhem s motivy lunárních znamení, zhotovenou dne 2.4.2007,
- 21) kopii písemného prohlášení ze dne 30.3.2007, v němž P. J. jako jednatel společnosti Kapatex na žádost navrhovatele prohlašuje, že mezi prvními výrobky, které tato společnost prezentovala na výstavách od roku 1996, byly ručníky a osušky se vyšitými motivy měsíčních znamení, a to jak jednotlivě, tak se všemi dvanácti znameními, které však vzhledem k menšímu zájmu přestali nabízet cca v roce 1997,
- 22) dva listy A4 s barevnými kopiemi tří fotografií výstavního stánku společnosti KAPATEX s.r.o, nedatované,
- 23) dva listy A4 s barevnými kopiemi dvou fotografií textilního výrobku se vyšitými měsíčními znameními, kopie zhotoveny dne 5.4.2007,
- 24) kopii písemného prohlášení Ing. B. P. ze dne 28.3.2007, pojednávajícího o okolnostech prodejnosti textilních výrobků s motivy měsíčních znamení a
- 25) znalecký posudek č. 20/7-06, vypracovaný dne 23.10.2006 Jiřím Vaníčkem, který byl doručen dodatečně na výzvu orgánu prvního stupně řízení dne 18.6.2007.

Vlastník napadeného průmyslového vzoru na podporu svých argumentů označil a předložil ve svém vyjádření k návrhu na výmaz následující přílohy, k jejichž pořadovému číslu připojil orgán rozhodující o rozkladu za účelem odlišení od příloh v návrhu na výmaz písmeno „A“:

1A) kopie faktury č. 8024 ze dne 9.3.1998, vystavenou na vlastníka, k uhrazení honoráře patentového zástupce za vypracování přihlašovacích podkladů přihlášky napadeného průmyslového vzoru,

2A) kopii „Smlouvy o dílo“ mezi vlastníkem a navrhovatelem ze dne 3.3.1998, odpovídající příloze 4) návrhu na výmaz, podepsanou oběma smluvními stranami a ověřenou Úřadem městského obvodu města Plzeň,

3A) kopii úředního záznamu Policie České republiky o podaném vysvětlení, které proběhlo dne 10.3.2005 v Žiželicích nad Cidlinou,

4A) kopii prohlášení Ing. B. P., odpovídající příloze 8) návrhu na výmaz,

5A) kopii prohlášení Ing. B. P., odpovídající příloze 24) návrhu na výmaz,

6A) kopii faktury č. 5/2001, odpovídající příloze 6) návrhu na výmaz,

7A) kopii faktury č. 2001165, odpovídající příloze 7) návrhu na výmaz,

8A) kopii sdělení spolumajitelky velkoskladu APEX H. Š. policii v Kolíně ze dne 11.3.2005, úředního záznamu policejní inspektorky pprap. R. ze dne 8.3.2005 a dopisu Hany Šmerdové, adresovaného pprap. R. ze dne 1.3.2005,

9A) kopii faktury č. 80353 vystavené dne 13.5.1998, faktury č. 980026 vystavené dne 25.4.1998 a dodacího listu,

10A) kopii úředního záznamu Policie České republiky o podaném vysvětlení Luboše Moravce,

11 A) barevnou kopii internetové nabídky textilních výrobků společnosti navrhovatele a internetové prezentace společnosti Apextextil s.r.o.,

12A) kopii znaleckých posudků č. 26/06 ze dne 24.3.2006 a č. 28/06 ze dne 31.10.2006, vypracovaných Bc. Irenou Langerovou, týkající se posouzení užití napadeného průmyslového vzoru na textilních výrobcích a ocenění majetkových práv k tomuto průmyslovému vzoru,

13A) kopii posudku vypracovaného Mgr. Václavem Karlíčkem ze dne 15.11.2006,

14A) kopii „Prohlášení o postoupení práva přihlásit řešení k ochraně“ odpovídající příloze 11) návrhu na výmaz a

15A) kopii posudku č. 20/7-06 Jiřího Vanička, odpovídající příloze 25) návrhu na výmaz.

Orgán rozhodující o rozkladu v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že námitky uplatněné navrhovatelem v rozkladu spočívají v tvrzení, že orgán prvního stupně neposoudil návrh na výmaz objektivně, neboť nepřesně interpretoval důkazy v přílohách, celou věc neprostudoval a ve vztahu k platné právní úpravě neprozkoumal v souvislostech. Argumenty uplatněné v návrhu na výmaz je možno podle jejich charakteru subsumovat do následujících tří skupin:

- I. Argumenty zpochybňující splnění zápisných podmínek zakotvených v ustanovení § 37 zákona č. 527/1990 Sb., ve znění platném do dne 30.9.2000, zejména splnění podmínky novosti ve smyslu ustanovení § 38 téhož zákona, při zápisu průmyslových vzorů registrovaných pod č. 28297 do rejstříku, vzhledem ke způsobu nakládání vlastníka s předmětnými grafickými návrhy v rámci jeho jednání s navrhovatelem výmazu o možné výrobě ručníků a osušek v době před datem práva přednosti.

- II. Argumenty zpochybňující splnění zápisných podmínek s odkazem na dřívější tvorbu a produkci československých a českých textilk.
- III. Argumenty zpochybňující právo vlastníka na průmyslové vzory zapsané pod č. 28297 ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 a 2 uvedeného zákona.

Pokud jde o argumentaci ad/ III., v rozkladu se připouští, že cílem těchto argumentů bylo v rámci odůvodnění návrhu na výmaz toliko komplexně informovat o všech souvislostech v dané věci, protože navrhovatel si je vědom, že o právu vlastníka na průmyslový vzor může rozhodnout jen kompetentní soud. Orgán rozhodující o rozkladu proto k této argumentaci navrhovatele pouze uvedl, že k ustanovení § 43 odst. 1 a 2 zákona č. 527/1990 Sb., v tehdy platném znění, na které navrhovatel v této souvislosti odkazuje, je nutno doplnit ještě ustanovení § 43 odst. 3 téhož zákona, v jehož smyslu mají spolupůvodci právo k průmyslovému vzoru v rozsahu, v jakém se podíleli na jeho vytvoření. Z obsahu spisu přitom vyplývá, že prohlášení ze dne 24.2.1998 v příloze 11 návrhu na výmaz je kopií prohlášení spolupůvodce J. N. o postoupení práva přihlásit řešení o názvu „Textilní rastr“ k ochraně jako průmyslový vzor na přihlašovatele, které je součástí přihlášky předmětných průmyslových vzorů ze dne 5.3.1998. Přihlašovatelem předmětné přihlášky průmyslového vzoru byla A. K., tedy vlastník napadeného průmyslového vzoru, uvedená v předmětné přihlášce rovněž jako spolupůvodce.

K argumentům ad/I., zpochybňujícím splnění podmínek zápisné způsobilosti průmyslových vzorů zapsaných pod č. 28297 v důsledku nakládání vlastníka s návrhem s motivy lunárních znamení v příloze 2), se podle návrhu a vzhledem k jejich obsahu vztahují zejména důkazní prostředky v přílohách 3) až 8). Pokud jde o samotnou přílohu 2), je nutno uvést, že zde vyobrazený návrh je v kontextu argumentace obou zúčastněných stran bezpochyby předmětem smlouvy o dílo v příloze 2A), (v příloze 4 návrhu na výmaz je tato smlouva bez podpisu navrhovatele), tento grafický návrh proto nelze pokládat za anonymní. Jedná se o grafický návrh osušky v měřítku 1 : 8 o skutečných rozměrech 80 x 150 cm, v němž jsou na světlém podkladu umístěny symboly měsíčních (lunárních) znamení v provedení, které je shodné s výše vyobrazeným napadeným průmyslovým vzorem v provedení 2. Je tedy nutno přezkoumat, zda důkazní prostředky navrhovatele zveřejnění průmyslového vzoru v provedení 2 přede dnem práva přednosti prokazují. Z kopie „Kalkulace nabídky“ v příloze 3), která byla vyhotovena dne 11.2.1998 s termínem dokončení zakázky koncem dubna 1998 pro dvě různé barevné kombinace provedení osušek vyplývá, že mezi navrhovatelem a vlastníkem proběhlo v době před podáním přihlášky předmětných průmyslových vzorů dne 5.3.1998 obchodní jednání zahrnující kalkulace nabídky dne 11.2.1998, jehož výsledkem byla smlouva o dílo podepsaná oběma stranami dne 3.3. téhož roku. Podle argumentace návrhu bylo toto obchodní jednání zahájeno koncem ledna 1998 na žádost vlastníka, tj. A. K., která požádala společnost navrhovatele o výrobu cca 1000 ks osušek, zdobených podle jejího grafického návrhu v příloze 2). K případnému předuvedení tedy mohlo dojít v období od konce ledna 1998 do dne 5.3.1998. Vzhledem ke krátkému časovému období, v němž mohlo k případnému předuvedení grafického návrhu dojít, pokládal orgán rozhodující o rozkladu za účelné připomenout, že zákon č. 207/2000 Sb. nepovažuje ve smyslu ustanovení § 6 odst. 2 za zpřístupnění veřejnosti pro účely posuzování splnění podmínky novosti případ, byl-li průmyslový vzor zpřístupněn veřejnosti původcem, jeho právním zástupcem nebo třetí osobou jako důsledek poskytnuté informace nebo jednání uskutečněného původcem nebo jeho právním nástupcem, a to během 12 měsíců přede dnem podání přihlášky. Napadený průmyslový vzor však byl přihlášen k ochraně za platnosti zákona č. 527/1990 Sb., který ustanovení chránící původce nebo jeho právního nástupce před důsledky předuvedení neobsahoval. V dané věci by proto bylo nutno v případě

prokázaného zpřístupnění návrhu s motivy lunárních znamení v příloze 2) veřejnosti předem dnem 5.3.1998 napadený průmyslový vzor v provedení 2 shodném s tímto návrhem vymazat z rejstříku.

K předuveřejnění návrhu v příloze 2) mělo podle argumentace navrhovatele výmazu dojít tím, že navrhovatel zadal technickou přípravu této zakázky společnosti DESIGN LIBEREC, s.r.o., přičemž ve fázi předvýrobní přípravy a kalkulace byl grafický návrh veřejně přístupný neurčitému počtu osob jako návštěvníků, zákazníků, a zaměstnanců jiných designérských firem jak v prostorách ateliéru této společnosti, tak v prostorách obchodních úseků společnosti navrhovatele. V souvislosti s tímto tvrzením navrhovatele je nutno konstatovat, že pro účely posuzování podmínky novosti není rozhodný počet osob, ať už počet určitý nebo neurčitý, které se s pramenem informací seznámily, rozhodný je režim, za kterého byl tento pramen informací přístupný komukoliv. Režim zveřejnění, který je na závalu novosti, nastává nejčastěji v prostorách veřejných institucí jako jsou knihovny, studijní, výstavní a přednáškové sály atd., a to bez ohledu na počet osob, které se s pramenem informací skutečně seznámily. V dané věci bylo tvrzené zpřístupnění grafického návrhu veřejnosti uskutečněno v prostorách určených k podnikání, kam mají zpravidla přístup jen určité osoby, většinou zaměstnanci, přičemž navrhovatel nijak nedoložil, že by alespoň část z období od konce ledna 1998 do dne 5.3.1998 tyto prostory sloužily veřejným účelům. Mimoto je nutno poukázat na obsah přílohy 3A), kterou k vyjádření k rozkladu připojil vlastník, tj. na kopii úředního záznamu Policie České republiky o podaném vysvětlení, z něhož vyplývá, že pokud jsou společnosti navrhovatele v rámci zakázkové výroby zadávány vzory, což je právě případ návrhu s motivy lunárních znamení v příloze 2), potom se tyto vzory do firemní nabídky navrhovatele nedávají.

Za takové situace nelze než přisvědčit orgánu prvního stupně v tom, že pokud jde o tvrzené zpřístupnění návrhu s motivy lunárních znamení v příloze 2) veřejnosti před datem práva přednosti napadeného průmyslového vzoru, neunesl navrhovatel výmazu důkazní břemeno, když takové zpřístupnění, které by bylo ve smyslu ustanovení § 38 zákona č. 527/1990 Sb., na závalu novosti, důkazními prostředky neprokázal.

Přílohy 5), 6), 7) a 8), jež se týkají návrhů „měsíční znamení“, zakoupených pod označením JI-1024 společností DESIGN LIBEREC, s.r.o., od výtvarnice M.J. za tím účelem, aby byly po zpracování do strojových dat elektronického žakáru předány společnosti Česká textilní a.s., k výrobě osušek, které podle navrhovatele ilustrují běžný způsob nakládání s grafickými návrhy zakoupenými od výtvarníků, jsou v předmětném řízení o výmazu nerozhodné, neboť vycházejí z jiného skutkového stavu. Návrh označený JI-1024 byl prodán za úplat, zatímco v dané věci nebyl návrh v příloze 2) navrhovateli prodán, ale pouze poskytnut k zakázkové výrobě osušek. Pro úplnost je nutno rovněž uvést, že návrh JI-1024 byl vytvořen po datu práva přednosti napadeného užitého vzoru.

Orgán rozhodující o rozkladu přezkoumal dále argumenty skupiny II., zpochybňující splnění zápisných podmínek napadeného průmyslového vzoru s obecným odkazem na dřívější tvorbu a produkci československých a českých textilek. V tomto směru nejprve uvedl, že navrhovatel v návrhu na výmaz ani v rozkladu nijak neupřesnil, která příloha, resp. důkazní prostředek, je podle jeho názoru na závalu novosti průmyslových vzorů zapsaných v rejstříku pod č. 28297. Vzhledem k obsahu příloh připojených k návrhu na výmaz orgán rozhodující o rozkladu považoval rovněž za účelné uvést, že ve smyslu ustanovení § 38 zákona č. 527/1990 Sb., lze jako důkaz o zpřístupnění veřejnosti považovat pouze takové dokumenty, které byly prokazatelně zpřístupněny neomezenému okruhu osob před datem práva přednosti

napadeného průmyslového vzoru a ze kterých lze seznat relevantní znaky vnějšího vzhledu výrobku za účelem jejich porovnání s pěti provedeními napadeného průmyslového vzoru. Uplatnit lze rovněž doklad prokazující, že přede dnem práva přednosti byl stejný vzor veřejně využíván, vystaven nebo předveden. Při porovnávání vzorů je přitom pro konstatování jejich shodnosti rozhodující shodnost zejména podstatných znaků, nepodstatné znaky se mohou u porovnávaných vzorů lišit. Výše uvedeným požadavkům zřejmě nevyhovují důkazy v příloze 12), 13), 14), 15) a 20), neboť neobsahují datum, kdy byly na nich vyfotografované výrobky v prodeji nebo jinak zpřístupněny veřejnosti. Na jejich zadní straně lze pouze zjistit datum vyhotovení fotografií, a to 28.3.2007, resp. 2.4.2007. Je tedy možno předpokládat, že fotografie v těchto přílohách byly pořízeny za účelem podání předmětného návrhu na výmaz, nelze z nich však usuzovat, že vyfotografované výrobky byly veřejně přístupné přede dnem práva přednosti průmyslového vzoru č. 28297. Za relevantní je možno pokládat obsah příloh 16) a 17), na kterých je vyobrazen design textilních výrobků se znameními zvěrokruhu, vyráběných společností VEBA a.s., Broumov, v roce 1987, resp. v roce 1997. Relevantním důkazem je rovněž příloha 18), na níž je fotografie ručníku s nápisem „Střelec“ poblíž jedné z kratších stran a s vyobrazením tohoto měsíčního znamení poblíž druhé kratší strany ručníku, který byl dle potvrzení v příloze 19) v prodeji v letech 1986 až 1988. Vnější úpravu výrobků vyobrazených v příloze 16), 17) a 18) bylo tudíž nutno porovnat s vnější úpravou provedení průmyslových vzorů, zapsaných pod č. 28297. Na tomto místě orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že ve vnější úpravě všech pěti průmyslovým vzorem chráněných provedení se uplatňuje zejména pravidelné uspořádání 12 měsíčních znamení do čtyř řad po třech znameních u provedení 1, 2 a 3, resp. do třech řad po čtyřech znameních u provedení 4 a 5 prádla pro domácnost. Jednotlivá měsíční znamení jsou orámována kruhy u provedení 1 a 4, případně čtverci u provedení 3 a 5, resp. osmiúhelníky u provedení 2, přičemž při kratších stranách prádla pro domácnost ve všech provedeních průmyslového vzoru se nacházejí dvě rovnoběžné tmavé linie. Na vnější úpravě prádla pro domácnost se doplňkově podílí také kroužky, linie či hvězdy, umístěné mezi jednotlivými řadami měsíčních znamení. V souvislosti s vnější úpravou provedení 2 předmětného průmyslového vzoru a jeho popisu je navrhovateli výmazu nutno přisvědčit v tom, že mezi jeho popisem v seznamu výrobků a vyobrazením je logická nesrovnalost. Podle popisu jde o tkaný výrobek se znameními zvěrokruhu s osmiúhelníky a hvězdami, zatímco na vyobrazení jsou znamení zvěrokruhu s osmiúhelníky a hvězdami. Tato logická nesrovnalost, která je bezpochyby nežádoucí, však nemá vliv na interpretaci rozsahu ochrany, neboť předmět ochrany je ve smyslu ustanovení § 25 vyhlášky 550/1990 Sb., ve znění účinném v době přihlášení k ochraně, jednoznačně určen vyobrazením průmyslového vzoru v přihlášce, nikoliv jeho popisem. Předmět ochrany průmyslového vzoru č. 28297 v provedení 2 je tedy dán příslušným vyobrazením, na němž je tkaný výrobek se znameními zvěrokruhu s osmiúhelníky a hvězdami. Z tohoto důvodu je nutno odmítnout argumentaci, že si vlastník osobuje právo k jakémukoliv ztvárnění měsíčních znamení na tkaných výrobcích. Institut průmyslového vzoru totiž prostor pro zobecnění ochrany neposkytuje.

Vnější úprava výrobků z přílohy 16) spočívá v tom, že ve střední části textilního výrobku je umístěno vždy jediné měsíční znamení na kruhovém poli, které vedle samotného symbolu znamení obsahuje rovněž slovní název příslušného znamení latinského původu, přičemž v kruhovém poli se dále u konkrétních znamení nacházejí jedna až pět hvězd. Podél obou kratších stran je potom obdélníkový textilní výrobek opatřen dvěma řadami kroužků a navzájem se překrývajících terčíků. Vnější úprava textilních výrobků z přílohy 16) tedy stejně jako vnější úprava prádla pro domácnost podle napadeného průmyslového vzoru obsahuje měsíční znamení, byť v jednotlivostech ztvárněná odlišně, přičemž v provedeních 1 a 4 napadeného průmyslového vzoru jsou motivy měsíčních znamení podobně umístěna

v kruhu. Zatímco textilní výrobky v příloze 16 obsahují vždy pouze motiv jediného měsíčního znamení, chráněné vnější úpravy obsahují vždy všech dvanáct měsíčních znamení. Další odlišností v porovnáváných vnějších úpravách je řada kroužků a další řada navzájem se překrývajících terčíků při kratších stranách textilních výrobků, tedy v oblasti, kde jsou u všech chráněných vnějších úprav umístěny toliko dvě rovnoběžné tmavé linie. Jelikož vizuálně jsou uvedené odlišnosti v obrysu a kresbě motivů u chráněných vnějších úprav podstatné a na první pohled seznatelné, je nutno konstatovat, že provedení 1 až 5 podle napadeného průmyslového vzoru č. 28297 jsou vzhledem k vnější úpravě textilních výrobků v příloze 16) nová.

Vnější úprava textilního výrobku z přílohy 17/1) obsahuje stejně jako vnější úpravy prádla pro domácnost podle napadeného průmyslového vzoru dvanáct měsíčních znamení, umístěných ve čtyřech řadách po třech znameních. Jednotlivá měsíční znamení jsou však v namítané úpravě umístěna na obdélníkových polích, která proporcionálně kopírují tvar celého výrobku. Mimoto jsou obdélníková pole střídavě tmavá a světlá, takže vytvářejí dojem šachovnice, přičemž motivy znamení jsou provedeny inverzně a jsou doplněny slovním názvem příslušného znamení latinského původu. Dále je nutno zmínit, že šachovnice měsíčních znamení je vytvořena po celé ploše textilního výrobku, tudíž tato namítaná vnější úprava neobsahuje tmavé linie podél kratších stran výrobku. Odlišnosti v obrysu a kresbě motivů u vnějších úprav porovnáváných výrobků jsou podstatné a seznatelné na první pohled, všechna provedení 1 až 5 podle napadeného průmyslového vzoru jsou proto vzhledem k vnější úpravě textilního výrobků v příloze 17/1) nová.

Vnější úprava textilního výrobku z přílohy 18) spočívá v tom, že při jeho jedné z kratších stran je ve světlém pruhu vytvořen ozdobně provedenými tmavšími písmeny nápis „STRELEC“ a při druhé kratší straně je umístěn motiv tohoto měsíčního znamení tak, že spodní část tmavé postavy střelce se nachází ve světlejším pruhu a jeho horní část se nachází v půlkruhu, vytvořeném symetrickým rozšířením světlejšího pruhu, přičemž jak pruh s nápisem, tak pruh se symbolem měsíčního znamení mají směrem ke středu textilního výrobku ornamentální zdobení. Vnější úprava textilního výrobku z přílohy 18) tedy stejně jako vnější úpravy prádla pro domácnost podle napadeného průmyslového vzoru obsahuje měsíční znamení, i když znamení ztvárněně odlišně. Zatímco textilní výrobek v příloze 18 obsahuje pouze motiv jediného měsíčního znamení, tj. znamení střelce, umístěné při kratších stranách výrobku, obsahují průmyslovým vzorem chráněné vnější úpravy vždy všech dvanáct měsíčních znamení a tato znamení vyplňují celou střední část výrobku, zatímco při kratších stranách výrobků se nachází dvě tmavé linie. Vzhledem k podstatným odlišnostem v umístění, obrysu a kresbě motivů porovnáváných vnějších úprav je zřejmé, že všechna provedení 1 až 5 podle napadeného průmyslového vzoru jsou vzhledem k vnější úpravě textilního výrobku v příloze 18) nová.

Orgán rozhodující o rozkladu proto stejně jako orgán prvního stupně dospěl k závěru, že vnější úpravy prádla pro domácnost v provedení 1 až 5 podle napadeného průmyslového vzoru je nutno vzhledem k namítaným vnějším úpravám v přílohách 16), 17) a 18), které byly zpřístupněny veřejnosti přede dnem práva přednosti, pokládat za nové ve smyslu ustanovení § 38 zákona č. 527/1990 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu se poté zabýval obsahem znaleckého posudku č. 20/7-06 v příloze 25) znalce Jiřího Vanička z podání navrhovatele doručeného Úřadu dne 18.6.2007. Tento posudek se zabývá okolnostmi možného zásahu do řešení chráněného průmyslovým vzorem č. 28297 a dále posouzením oprávněnosti nároku na peněžní náhradu škody

z takového zásahu, který vznesl vlastník proti navrhovateli, se závěrem, že k porušení práv k předmětnému průmyslovému vlastnictví nedošlo, přičemž vlastníkem uplatněné nároky nemají oporu ve skutečném stavu věcí a ustanoveních platných právních norem. V posudku uváděná tvrzení a argumenty do značné míry korespondují s argumentací v návrhu na výmaz, resp. v rozkladu. Na tomto místě orgán rozhodující o rozkladu považoval za nutné uvést, že také posudky Bc. Ireny Langrové v příloze 12A) a Mgr. Václava Karlíčka v příloze 13A), předložené vlastníkem, se nezabývají posouzením splnění podmínek zápisné způsobilosti chráněných vnějších úprav, ale posouzením užití těchto vnějších úprav na textilních výrobcích a oceněním vlastnických práv vyplývajících z užití chráněných vnějších úprav na textilních výrobcích. Orgán rozhodující o rozkladu se s těmito posudky seznámil a jejich obsah v rámci svého správního uvážení, stejně jako obsah posudku Jiřího Vaníčka, přiměřeně zohlednil. K obavám navrhovatele, zda před zápisem napadeného průmyslového vzoru do rejstříku nedošlo k omylu nebo pochybení a k jeho dotazu, zda před zápisem nebyla zjištěna kolize s produkcí společností VEBA a dalších, orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že z obsahu spisu vyplývá, že při zápisu průmyslového vzoru č. 28297 do rejstříku průmyslových vzorů nedošlo k jakémukoliv pochybení. Četnost vnějších úprav výrobků zapsaných jako průmyslový vzor v jednotlivých třídách Lokarnského třídění závisí nejen na tvůrčí aktivitě v příslušné oblasti, resp. třídě, ale rovněž na tom, zda se tvůrci vnějších úprav výrobků, splňujících zápisné podmínky ve smyslu ustanovení § 36 zákona č. 527/1990 Sb., rozhodli svoje vnější úpravy chránit formou zápisu do rejstříku průmyslových vzorů. Z kontextu argumentace návrhu na výmaz i rozkladu přitom vyplývá, že v oblasti textilní tvorby nebylo obvyklé, aby si tvůrci přihlašovali k ochraně vnější úpravy textilního výrobku formou průmyslového vzoru. Bylo potom jen přirozené, že v oblasti textilní tvorby v příslušných třídách Lokarnského třídění je v rejstříku zapsáno méně průmyslových vzorů než v jiných designérských oblastech.

Orgán rozhodující o rozkladu závěrem konstatoval, že jestliže se až dodatečně zjistí, že průmyslový vzor podmínky zápisné způsobilosti ke dni práva přednosti nesplňoval, provede Úřad ve smyslu ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., na návrh výmaz průmyslového vzoru. V takovém případě však důkazní břemeno přechází na navrhovatele výmazu. V dané věci předložil navrhovatel jako důkazy výše uvedené přílohy, důkazní břemeno však neunesl, a proto bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu na výmaz. Navrhovateli výmazu se v rozkladu nepodařilo prokázat, že některý z pěti průmyslových vzorů zapsaných pod č. 28297 v době jeho přihlášení k ochraně nesplňoval podmínky § 36 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., v tehdy platném znění. Proto orgán rozhodující o rozkladu neshledal důvod ke zrušení nebo změně rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost. V žalobě nejprve obšírně vyličil skutkové okolnosti případu, na jehož počátku bylo zhotovení osušek s motivem lunárních znamení žalobcem na základě požadavku osoby zúčastněné na řízení v roce 1998. V polovině roku 2001 žalobce zavedl do výroby osušky a ručníky zdobené motivy lunárních znamení dle grafického návrhu výtvarnice M. J., který získal standardním způsobem prostřednictvím studia DESIGN LIBEREC s.r.o. za částku 1.200,- Kč. V roce 2004 se na žalobce obrátila osoba zúčastněná na řízení s požadavkem na zaplacení částky 1.500.000,- Kč za poškození jejích autorských práv k průmyslovému vzoru č. 28297. Žalobce tento požadavek jako neoprávněný odmítl. Osoba zúčastněná na řízení pak na žalobce podala trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu porušování průmyslových práv podle § 151 trestního zákona a dále žalobu u Krajského soudu v Plzni o zaplacení částky 1.500.000,- Kč s přísl. Řízení o této žalobě je nyní vedeno u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 6/2005. Žalobce následně v žalobě zmínil znalecké posudky, jimiž on a osoba zúčastněná na řízení argumentují s cílem prokázat

pravdivost svých tvrzení, a dále popsal průběh řízení o jeho návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 28297 (dále též jen „předmětný průmyslový vzor“), jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí.

Vlastní žalobní námitky (body) ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s., ze kterých je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, jsou uvedeny až na straně 11 a násl. žaloby. Žalobce namítl, že do druhoinstančního procesu nebyla zahrnuta všechna jeho podání ve věci žádosti o výmaz průmyslového vzoru č.28297, jak je zřejmé z toho, že na stranách 10,11,12 a 13 uvedeného rozhodnutí se uvádějí pouze přílohy 1 - 25. Nebylo zahrnuto podání ze dne 30.8.2007 včetně příloh označených č. D 1 až D 8 včetně seznamu relevantních svědků (příloha 6 souboru příloh U žaloby), ani podání ze dne 6.2.2008 včetně příloh označených č. 1/3 až 11/3 (příloha 10 souboru příloh U žaloby), ačkoliv správní poplatek byl žalobcem řádně a v termínu uhrazen. Dále nebylo zahrnuto podání (žalobce) ze dne 21.4.2008, které vzniklo na základě sdělení Úřadu zn. 1998-30763, č.j. 7922/2008. V tomto sdělení byl navíc uveden seznam důkazů, které se pokládají za relevantní k řízení a byly podány 6.4.2007, 30.8.2007 a 6.2.2008, včetně následující odpovědi žalobce z 21.4.2008. Ta je důležitá, protože jednak obsahuje seznam relevantních svědků, které žalobce považuje za účelné pro objasnění sporu vyslechnout, a dále žalovaným požadované vyjádření ve věci vytvoření grafického návrhu na motivy lunárních znamení /později přihlášeného osobou zúčastněnou na řízení jako průmyslový vzor č. 1998-30763/, které vytvořila J. N., nyní H. (viz přílohy 11, 12 , 13 souboru příloh U žaloby). Z uvedeného prohlášení plyne, že údaje na přihlášce průmyslového vzoru byly záměrně uvedeny nepravdivě v rozporu s ustanovením § 43 a 44 zákona č.527/1990 Sb.

Dle názoru žalobce uvedená skutečnost není sporem o autorství, ale uvedením klamavých údajů, neboť J. N. nebyla nikdy v pracovním poměru k osobě zúčastněné na řízení. Proto nelze souhlasit s argumentací uvedenou žalovaným ve třetím a čtvrtém odstavci na straně 15 napadeného rozhodnutí.

K argumentaci žalovaného uvedené ve druhém odstavci na straně 7 (poznámka soudu: správně na straně 17) napadeného rozhodnutí o podmínce novosti atd. žalobce namítl, že tato koliduje s interní metodickou směrnicí Úřadu, upravující řízení o přihláškách průmyslových vzorů, jmenovitě s body:

- 3.1. 1.2.1.2. - zpřístupnění veřejnosti
- 3.1. 1.2. 2. - individuální povaha průmyslového vzoru

Dle žalobce je navíc s podivem, že žalovaný se před formulací tohoto stanoviska nevyžádal svědectví ing. B. P., jednatele DESIGN STUDIO s.r.o., který digitalizaci v rámci předvýrobní přípravy prováděl, zvláště když ho žalobce uváděl v seznamu svědků včetně doručovací adresy, jak je zřejmé z přílohy 12, souboru příloh U žaloby.

Žalobce má zásadní výhrady k argumentaci žalovaného uvedené ve čtvrtém odstavci na straně 18 napadeného rozhodnutí, protože zpracovatelé rozhodnutí se podle něj neseznámili řádně se všemi předloženými podklady. Zpracovatelé totiž zpochybňují validitu či průkaznost důkazů k přílohám č. 12,13,14,15 a 20, doloženým již k žádosti o výmaz z 5.4.2007/, protože zjistili pouze na zadních stranách fotografií datum jejich zhotovení. Bohužel neprostudovali seznam příloh na str. 9 tohoto podání, kde jsou rozhodné údaje uvedeny. Pro ilustraci žalobce uvedl, že došlo ke zpochybnění přílohy č. 15 - fotografie ručníku se symbolem vodnáře, vyráběného ve VEBĚ BROUMOV v roce 1981, avšak

následná kopie celé kolekce přílohy 16/1 a 16/2, na níž je vyobrazení celé kolekce, včetně uvedeného vodnáře, je již akceptována (viz příloha 2 str. 9 souboru v příloze U žaloby). Rovněž došlo ke zpochybnění přílohy č.20 - fotografie kapesníků z kolekce výrobků MILETA HOŘICE v Podkrkonoší, produkováných v letech 1978-1982, resp. až 1995. Podrobnosti jsou opět uvedeny v Seznamu příloh na str.9. Mimo to v podání žalobce z 4.2.2008 adresovaném žalovanému, tj. v „Novém doplněném podání žádosti o výmaz“, jsou jako přílohy č 1/3 a 2/3 uvedené skutečnosti přímo specifikovány a potvrzeny odpovědnými pracovníky firem VEBA BROUMOV a MILETA HOŘICE v Podkrkonoší (viz příloha č. 10 souboru v příloze U žaloby).

K argumentaci žalovaného uvedené v posledním odstavci na straně 20 napadeného rozhodnutí (posouzení přílohy 17/1 – VEBA) a ve druhém odstavci na straně 21 napadeného rozhodnutí (posouzení přílohy 18 – B.) žalobce podotkl, že uvedené úpravy nemohou být nové, ale pouze odlišné, protože uvedené textilie se vyráběly před 8 a 20 lety. To žalobce uvádí pro doložení, jak problematické je v oblasti zdobení textilu vůbec posuzovat a určovat novost. Proto se profesionální výtvarníci zaměření na zdobení textilií v kategorii „prádlo pro domácnost“ vůbec nezabývají ochranou svých návrhů.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že návrh na výmaz byl odůvodněn tvrzenou nenovostí napadeného průmyslového vzoru a dále tvrzeným nedoložením práva osoby zúčastněné na řízení na průmyslový vzor dle § 43 zákona č. 527/1990 Sb. Návrh na výmaz ze dne 5.4.2007, v němž bylo uvedeno 12 obrazových příloh (které měl žalobce k dispozici), byl dne 30.8.2007 rozšířen zvláštním podáním, v němž byla doložena další vyobrazení lunárních znaků a navržen výslech 8 svědků. Žalobce fakticky uznal, že Úřad ve smyslu § 29 zákona č. 207/2000 Sb., o průmyslových vzorech, který stanoví koncentraci výmazového řízení a který je jako procesní předpis aplikován i na výmazy průmyslových vzorů zapsaných podle dřívější právní úpravy, nemůže přihlížet k dodatečně uplatněným důkazům, a z tohoto důvodu dne 4.2.2008 podal nejen rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 12. 2007, ale rovněž „NOVÉ DOPLNĚNÉ PODÁNÍ,“ které je pokládáno za nový návrh a které je v současnosti projednáváno v rozsahu, ve kterém tento návrh nepředstavuje překážku věci pravomocně rozhodnuté. Řízení o výmazu napadeného průmyslového vzoru se tak rozpadlo na dvě samostatná řízení, přičemž to řízení, které bylo započato návrhem ze dne 5.4.2007, již bylo pravomocně ukončeno napadeným rozhodnutím. Ve druhém řízení zahájeném dne 4.2.2008 (Úřadu doručeno dne 6. 2. 2008) dosud nebylo vydáno ani rozhodnutí v prvním stupni. To, že se jedná o jiné řízení, je zřejmé rovněž z toho, že žalobce za tento návrh na výmaz dne 6.2.2008 zaplatil samostatně správní poplatek dle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Jakkoli tedy žalobce akceptuje, že Úřad nemůže přihlížet k rozšíření návrhu na výmaz ani k novým důkazům, které by byly uplatněny nad rámec původního podání ze dne 5.4.2007, a z tohoto důvodu podává nový návrh na výmaz, současně žalobu opřel o okolnost, že Úřad nepřihlédl k důkazům navrženým v jeho podáních ze dne 30.8.2007, ze dne 6.2.2008 a ze dne 21.4.2008. K tomu, že žalobce opírá žalobu o skutečnost, že v řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, nebyly provedeny všechny důkazy, které jako navrhovatel výmazu postupně navrhl, žalovaný uvedl, že žalobce byl v rozhodnutí o výmazu i v rozhodnutí o rozkladu seznámen s okolností, že řízení o výmazu průmyslového vzoru je ze zákona č. 207/2000 Sb., řízením koncentrovaným, kde všechny důvody a všechny důkazy, o něž se návrh opírá, musí být uvedeny již v návrhu (§ 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. Důvody výmazu, včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nemohou být dodatečně měněny.

Rozsah řízení tedy stanoví navrhovatel výmazu, který je však ve své dispozici omezen jedním podáním s tím, že žádné rozšíření návrhu, ať již stanovením nových důvodů či označením nových důkazů, ze zákona není přípustné a tyto nové skutečnosti je možné uplatnit jen podáním nového návrhu. Pokud budou v návrhu uplatněny nové důvody či označeny jiné důkazy svědčící pro návrh na výmaz, nebude v tomto rozsahu pro nové rozhodnutí platit překážka věci pravomocně rozhodnuté, byť se bude jednat o řízení mezi týmiž účastníky týkající se identického průmyslového práva.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dále podotkl, že žalobce v žalobě neuvádí jediné podstatné tvrzení - žalobní bod, když povětšinou uvádí skutečnosti, které nejsou způsobily zpochybnit zákonnost vydaného správního aktu. Jeho námitky proti existenci zapsaných průmyslových vzorů uplatněné ve správním řízení i v žalobě nejsou dostatečně konkrétní. Zákon č. 527/1990 Sb., ve znění účinném v době rozhodování o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku definoval průmyslový vzor jako vnější úpravu výrobku (plošnou nebo prostorovou, spočívající zejména ve tvaru, v obrysu, v kresbě nebo v uspořádání barev či v kombinaci těchto znaků), která je nová a průmyslově využitelná s tím, že se nemůže jednat o vnější úpravu zjistitelnou jen při zvláštní pozornosti. Za nový byl pokládán průmyslový vzor, pokud nebyl před dobou, od níž přísluší přihlašovateli právo přednosti, znám z veřejně dostupných pramenů, zejména nebyl-li zobrazen nebo popsán ve zveřejněných tiskovinách nebo nebyl-li veřejně využíván, vystaven, přednesen nebo předveden.

Rozhodným pro posouzení napadených průmyslových vzorů je tedy v daném případě jejich novost. Jakkoli z návrhu na výmaz, z předložených důkazů i ze žaloby vyplývá, že žalobce má za to, že v řízení o návrhu na výmaz průmyslového vzoru měla být posuzována obecně novost užití lunárních znamení při zdobení textilních výrobků, v oblasti průmyslových vzorů se jedná vždy o konkrétní provedení vnější úpravy výrobku. V průmyslovém vzoru „Prádlo pro domácnost“ se jedná o 5 vnějších úprav, které ve své podstatě představují design textilních výrobků spočívající v sestavě geometrických obrazců rozprostřených na obdélníkové ploše (některé na výšku, jiné na šířku), z nichž vždy 12 největších obrazců - čtverců, kruhů či šestiúhelníků - je dále vyzdobeno lunárními znameními. Přestože je nutno souhlasit se žalobcem, že lunární znamení jsou lidstvu známá od nepaměti, žalobce ve správním řízení neunesl důkaz ohledně známosti celých chráněných vnějších úprav, tj. uspořádání lunárních znaků v geometrických tvarech včetně jejich kresby a dalších doprovodných znaků u veřejnosti před vznikem práva přednosti průmyslových vzorů. Za známost u veřejnosti (z veřejně dostupných pramenů) pak je v odvětví průmyslových práv pokládáno takové zveřejnění, které by zpřístupnilo dané řešení nijak neomezenému publiku. Jakkoli žalobce tvrdí, že obchodní jednání s vlastníkem napadeného průmyslového vzoru nebyla vedena s výhradou důvěrnosti a že se v rámci výroby s danou vnější úpravou mohli seznámit jak pracovníci žalobce, tak i další spolupracující subjekty, je zřejmé, že z důkazů, které byly jako relevantní užity v řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí, vyplývá známost průmyslových vzorů u spolupracujících subjektů, s tím, že zpřístupnění neomezenému okruhu veřejnosti nebylo prokázáno a právní domněnka zveřejnění nemohla být vyvozena.

Z výše uvedeného je dle žalovaného zřejmé, že pokud žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že se nevypořádalo se všemi jím navrženými důkazy, je tomu tak proto, že žalobce nerozlišuje jednotlivá řízení o návrzích na výmaz průmyslového vzoru, která sám inicioval a která v rozsahu jeho návrhů poměřují novost napadeného průmyslového vzoru a v důsledku toho i jeho zápisnou způsobilost, vždy s ohledem na uplatněné důkazy.

K námitce, že napadené rozhodnutí koliduje s Metodickými pokyny Úřadu o zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti (bod 3.1.1.2.1.2. metodických pokynů), žalovaný poznamenal, že v citovaném bodě tento interní předpis uvádí, že „*Pojem „zpřístupnění veřejnosti“ je vázán na dostupnost pramene informací neomezenému okruhu osob. Pramen informací se považuje za dostupný neomezenému okruhu osob ode dne, kdy se kterákoliv osoba mohla seznámit s tímto pramenem informací*“. Metodické pokyny tedy obsahují stejné pravidlo, o jaké bylo opřeno napadené rozhodnutí (odst. 2 str. 17), totiž že „*V souvislosti s tímto tvrzením navrhovatele je nutno konstatovat, že pro účely posuzování podmínky novosti není rozhodný počet osob, ať už počet určitý nebo neurčitý, které se s pramenem informací seznámily, rozhodný je režim, za kterého byl tento pramen informací přístupný komukoliv. Režim zveřejnění, který je na závalu novosti, nastává nejčastěji v prostorách veřejných institucí, jako jsou knihovny, studijní, výstavní a přednáškové sály atd., a to bez ohledu na počet osob, které se s pramenem informací skutečně seznámily. V dané věci bylo tvrzené zpřístupnění grafického návrhu veřejnosti uskutečněno v prostorách určených k podnikání, kam mají zpravidla přístup jen určité osoby, většinou zaměstnanci, přičemž navrhovatel nijak nedoložil, že by alespoň část z období od konce ledna 1998 do dne 5.3.1998 tyto prostory sloužily veřejným účelům.*“ Pokud se žalobce v témže bodě dovolává platných metodických pokynů ve věci zkoumání splnění zákonných zápisných podmínek, totiž individuální povahy průmyslového vzoru, je nutno uvést, že tato podmínka je uvedena v zákoně č. 207/2000 Sb., a netýká se průmyslových vzorů zapsaných za předchozí právní úpravy. Argumentace touto zápisnou podmínkou průmyslových vzorů je tedy nepřipadná.

Co se týká výsledku svědka Ing. B. P., jehož se žalobce dovolává, tato informace neodpovídá skutkovému stavu. Žalobce v návrhu na výmaz navrhl provedení důkazů, přičemž jako důkaz č. 8 bylo předloženo písemné prohlášení Ing. B. P. ze dne 27.7.2006, že jeho firma zakoupila návrh „měsíční znamení“ pod označením JI-1024 od výtvarnice paní J. Jako důkaz č. 24 bylo předloženo „Čestné prohlášení“ sepsané Ing. B. P. dne 28.3.2007, v němž uvádí své zkušenosti s četností a prodejností textilních výrobků s vyobrazením lunárních znamení. Návrh na výslech tohoto svědka s tím, jaká skutečnost z něj měla vyplynout pro rozhodnutí o návrhu na výmaz napadených průmyslových vzorů, nebyl navržen.

K žalobní námitce, že Úřad nevzal v úvahu všechny důkazy, které byly obsaženy v návrhu na výmaz napadeného průmyslového vzoru, žalovaný podotkl, že žalobce v této souvislosti výslovně zmiňuje důkazy označené 12 - 15 a 20. Jedná se o tyto důkazy:

12. dvě barevné fotografie zhotovené dne 28.3.2007 s opakujícím se motivem plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích,
13. barevná fotografie textilního výrobku s opakovanými motivy plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích, zhotovená dne 28.3.2007,
14. barevná fotografie textilního výrobku s opakovanými motivy plachetnice, páru ryb a postavy s vědry v kruzích, zhotovená dne 28.3.2007,
15. barevná fotografie textilního výrobku s motivem „vodnáře“ v kruhu, zhotovená dne 2.4.2007,
20. barevná fotografie textilního výrobku opatřeného pruhem s motivy lunárních znamení, zhotovená dne 2.4.2007.

Jakkoli jsou v seznamu příloh (na str. 9) návrhu na výmaz napadeného průmyslového vzoru některé z příloh vloženy (č. 12 rok 1991, č. 15 rok 1987, č. 20 roky 1987 - 1995), napadené rozhodnutí konstatovalo, že „*Výše uvedeným požadavkům zřejmě nevyhovují důkazy v příloze 12), 13), 14), 15) a 20), neboť neobsahují datum, kdy byly na nich vyfotografované*

výrobky v prodeji nebo jinak zpřístupněny veřejnosti, na jejich zadní straně lze pouze zjistit datum vyhotovení fotografií, a to 28.3.2007, resp. 2.4.2007. Je tedy možno předpokládat, že fotografie v těchto přílohách byly pořízeny za účelem podání předmětného návrhu na výmaz, nelze z nich však usuzovat, že vyfotografované výrobky byly veřejně přístupné přede dnem práva přednosti průmyslového vzoru č. 28297.“

Předuveřejnění průmyslových vzorů danými důkazy nebylo prokázáno, neboť jakkoli žalobce v návrhu na výmaz tvrdí, že tyto vnější úpravy výrobků byly vytvořeny před datem přednosti napadených průmyslových vzorů, toto tvrzení neprokázal. Důkazní břemeno leží na navrhovateli výmazu a přičilo by se zásadě rovnosti stran sporu, pokud by v řízení, jež je ovládáno zásadou tvrzení a dokazování, nedostatky takového návrhu odstraňoval Úřad z moci úřední. Pokud žalobce uvádí, že byly-li z hlediska data zveřejnění vnějších úprav výrobků akceptovány přílohy 16 a 17, měl být stejně akceptován i důkaz č. 15, žalovaný k tomu uvádí, že k příloze 16a a 16b a příloze 17/1 je přiložen listinný důkaz 17/2, jímž je potvrzení, že uvedené designy byly v určitém období vyráběny akciovou společností VEBA Broumov. K důkazu č. 15 takovéto potvrzení předloženo nebylo, fotografie vyobrazení „vodnáře“ je na zadní straně pouze opatřena označením dne pořízení fotografie. Důkaz č. 15 pak dále představuje vyobrazení jen jednoho z lunárních znamení (napadené průmyslové vzory obsahují vždy všech 12 lunárních znamení), přičemž barevné vyhotovení podkladu (znamení je umístěno v modrém pruhu lemovaném šeríkovými pruhy) individualizuje tento důkaz oproti důkazům č. 16/1, 16/2 a 17/1. Přesto je v souladu s napadeným rozhodnutím třeba opětovně poukázat na úpravu každého z napadených průmyslových vzorů, která je rozdílná od osušek představovaných na důkazech ř. 15 a 16 (vždy jedno lunární znamení na jedné z vnějších úprav výrobků) a 17 (šachovnicově zbarvená osuška, kde v každém poli je jedno z lunárních znamení v inverzním zobrazení, které se pak dále výtvarným pojetím odlišuje od kreseb lunárních znamení napadeného průmyslového vzoru).

Na straně 13 pod bodem 5 žalobce namítl, že Úřad nesprávně užívá pojem „nová“ vnější úprava výrobku, pokud se zmiňuje o úpravě užívané před 8 či 20 lety. Žalobce zde nesprávně cituje odůvodnění napadeného rozhodnutí, které zní takto: „*Odlišnosti v obrysu a kresbě motivů u vnějších úprav porovnávaných výrobků jsou podstatné a seznatelné na první pohled, všechna provedení 1 až 5 podle napadeného průmyslového vzoru jsou proto vzhledem k vnější úpravě textilního výrobků v příloze 17/1 nová*“. Uvedená věta však porovnává dvě vnější úpravy výrobků a konstatuje, že s ohledem na okolnost, že starší výrobek neprokazuje známost výrobku mladšího, je tato „mladší vnější úprava“ ve vztahu k „starší vnější úpravě“ z hlediska zákona o průmyslových vzorech pokládána za nezveřejněnou, a tudíž novou. V dalším žalobním bodě žalobce tvrdí, že Úřad v řízení o výmazu nepřihlédl k okolnosti, že přihlašovatel v přihlášce neuvedl údaje odpovídající skutečnosti, že vztah jedné z původkyň průmyslového vzoru - paní J. H., roz. N., není ve vztahu k přihlašovatelce průmyslového vzoru vztahem z pracovního poměru, když tato původkyně byla v době vytvoření chráněného řešení studentkou Západočeské univerzity. Uvedené tvrzení je dle žalovaného mimo prostor správního řízení. Řízení o přihlášce bylo zahájeno dne 5.3.1998 podáním přihlášky průmyslového vzoru, kterou zpracoval patentový zástupce JUDr. Jaromír Tichý z patentoprávní a známkové kanceláře TICHÝ & POLÁČEK z Plzně. Jako přihlašovatelka byla označena A. K. a jako původci byly označeny A. K. a J. N. Součástí přihlášky je i prohlášení J. N., jímž tato postupuje své právo podat přihlášku nabyvatelce - A. K. Přihlašovatelka tak měla právo podat přihlášku na základě postupní/převodní smlouvy a nikoli na základě žalobcem tvrzeného a současně popíraného pracovněprávního vztahu. Toto prohlášení je žalobci známo, neboť on sám je předložil jako důkaz č. 11, o nějž opíral svůj návrh na výmaz napadeného průmyslového vzoru ze dne

5.4.2007 Pokud se žalobce domnívá, že údaje na přihlášce průmyslového vzoru byly uvedeny klamavě, není tomu tak, neboť pracovní poměr J. N. k A. K. nebyl přihlašovatelem ani tvrzen, ani z daných dokumentů nikterak neplyne. Ačkoliv tímto tvrzením hodlal žalobce pouze komplexně informovat o všech souvislostech v dané věci, přičemž z okolností, že byly uvedeny klamavé údaje, hodlá vyvodit jakousi oporu pro podání žaloby, má žalovaný za to, že i vyvrácením této informace lze dojít k závěru, že žaloba není po právu.

Přestože se snažil v žalobě rozpoznat žalobní body, tedy konkrétní tvrzení, v čem je spatřována nesprávnost či nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí, musí žalovaný konstatovat, že z žaloby v části týkající se správního řízení vyplývá pouze to, že žalobci není zřejmý předmět ochrany průmyslovým vzorem, průběh řízení o zápisu průmyslového vzoru a průběh výmazového řízení. Žalobce v žalobě netvrdí, v čem je výrok správního rozhodnutí nezákonný, ale pouze polemizuje s odůvodněním tohoto rozhodnutí, přičemž jeho polemika je vytržena z právního rámce. Ze žaloby v části týkající se správního řízení je zjevné, že žalobce pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné bez toho, že by se seznámil se zákonem, který je pro dané řízení relevantní a že by se seznámil s obsahem správního spisu včetně napadeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí obsahuje všechny informace o tom, jak řízení o výmazu průmyslového vzoru formálně probíhá, proč v tomto řízení mohl Úřad provést jen ty důkazy, které mu byly předloženy spolu s původním návrhem na výmaz a proč návrhu žalobce ze dne 5.4.2007 nemohl vyhovět.

Žalovaný své vyjádření k žalobě uzavřel konstatováním, že napadené rozhodnutí je sice žalobcem napadáno pro nezákonnost, v čem však ona nezákonnost spočívá, to žaloba neuvádí. Úřad průmyslového vlastnictví při rozhodování o žádosti o výmaz průmyslového vzoru vycházel v rozsahu stanoveném zákonem z těch podkladů, které mohl v řízení pro jeho koncentrovanost použít. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo *lege artis*, obsahuje předepsané náležitosti a bylo vydáno orgánem k tomu příslušným.

Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření k věci samé uvedla, že žalobce nepředkládá žádná relevantní tvrzení, na základě kterých by měl žalovaný vydat nezákonné rozhodnutí. Není ani jasné, v čem žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje. Z textu žaloby je toliko patrné, že žalobce se v problematice průmyslových vzorů a v řízení před Úřadem příliš neorientuje. Valná část žaloby s výmazovým řízením před Úřadem vůbec nesouvisí. S dalšími argumenty se pak žalovaný plně vypořádal v napadeném rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., návrh na výmaz zapsaného průmyslového vzoru z rejstříku se podává u Úřadu písemně. Návrh na výmaz musí být věcně odůvodněn a současně musí být předloženy důkazní prostředky, o které se opírá. Důvody výmazu, včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nemohou být dodatečně měněny.

Podle § 27 odst. 1 písm. b/ zákona č. 207/2000 Sb., zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, pokud průmyslový vzor nesplňuje požadavky kladené na něj podle § 3 až 8 tohoto zákona.

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., přihlášky průmyslových vzorů, o nichž nebylo před nabytím účinnosti tohoto zákona rozhodnuto, se projednají podle tohoto zákona. Splnění podmínek zápisu průmyslového vzoru do rejstříku se hodnotí podle zákona platného v době podání přihlášky.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 207/2000 Sb., vztahy z průmyslových vzorů zapsaných do rejstříku před nabytím účinnosti tohoto zákona se řídí ustanoveními tohoto zákona. Vznik těchto vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé se však posuzují podle předpisů platných v době jejich vzniku.

Podle § 36 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., ve znění účinném do 30.9.2000, se za průmyslový vzor podle tohoto zákona považuje vnější úprava výrobku, která je nová a průmyslově využitelná.

Podle § 37 zákona č. 527/1990 Sb., vnější úpravou výrobku je plošná nebo prostorová úprava spočívající zejména ve tvaru, v obrysu, v kresbě nebo v uspořádání barev či v kombinaci těchto znaků.

Podle § 38 zákona č. 527/1990 Sb., průmyslový vzor je nový, nebyl-li před dobou, od níž přísluší přihlašovatelů právo přednosti (§ 48 a 49), znám v České republice nebo v zahraničí z veřejně dostupných pramenů, zejména nebyl-li zobrazen nebo popsán ve zveřejněných tiskovinách nebo nebyl-li veřejně využíván, vystaven, přednesen nebo předveden.

Podle § 39 zákona č. 527/1990 Sb., průmyslový vzor je průmyslově využitelný, jestliže se podle něho mohou opakovaně zhotovovat výrobky.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., spory o určení práva na průmyslový vzor rozhodují soudy.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Dříve, než soud přikročí k vypořádání žalobních námitek, považuje za potřebné konstatovat, že řízení o návrhu na výmaz průmyslového vzoru je (shodně jako řízení o návrhu na výmaz užitného vzoru podle § 18 odst. 2 zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech) *ex lege řízením přísně koncentrovaným, v němž leží břemeno důkazu plně na navrhovateli výmazu*. To zela jednoznačně vyplývá z ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., podle něhož musí být návrh na výmaz průmyslového vzoru z rejstříku věcně odůvodněn a současně musí být předloženy důkazní prostředky, o které se návrh na výmaz opírá. Důvody výmazu včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nemohou být dodatečně měněny.

Na tomto místě lze poukázat na judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu týkající se koncentrační zásady v řízení o návrhu na výmaz užitného vzoru, neboť tyto závěry jsou vzhledem k obsahové shodě ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., a 18 odst. 2 zákona č. 478/1992 Sb., plně aplikovatelné i na řízení o návrhu na výmaz průmyslového vzoru. V rozsudku ze dne 19.7.2007 č.j. 5 A 130/2001 – 59 Nejvyšší správní soud

konstatoval, že „... navrhovatel výmazu musí již v návrhu uvést veškeré důvody výmazu, které uplatňuje, a tyto důvody musí podpořit označením důkazů k jejich prokázání. Za důvod výmazu přitom nelze považovat pouze příslušné ustanovení zákona, tj. důvod ve formálním slova smyslu, neboť pojem důvod výmazu zahrnuje současně též tvrzení konkrétních skutečností, které naplnění zákonného důvodu výmazu způsobují. ... Nemůže-li žalovaný v průběhu správního řízení brát zřetel na další důvody pro výmaz užitého vzoru, které nebyly uplatněny v původním návrhu, tím spíše není oprávněn konstruovat vlastní důvody výmazu navrhovatelem neuplatněné. V návrhovém řízení o výmaz užitého vzoru z rejstříku je totiž správní orgán limitován obsahem návrhu na výmaz, který představuje vymezení předmětu řízení, jež nelze překročit.“ V rozsudku ze dne 30.9.2011 č.j. 4 As 12/2011 – 100 pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „ustanovení § 18 odst. 2 zákona o užitných vzorech zcela jednoznačně stanovuje povinnost navrhovatele výmazu svůj návrh věcně odůvodnit, což rozhodně neznámá, že by postačil odkaz na příslušné zákonné ustanovení. Vyžaduje se formulace konkrétních důvodů právních i skutkových, pro které by měl být užitný vzor vymazán z rejstříku. Tyto důvody pak navrhovatel výmaz není oprávněn dodatečně měnit.“ V další části odůvodnění téhož rozsudku pak Nejvyšší správní soud připomenul, že „jakékoliv doplňování argumentace osoby, která podala návrh na výmaz užitého vzoru z rejstříku, o důvody, jež tato osoba neuplatnila, je naprosto nepřipustné, neboť se jedná o neoprávněné zvýhodnění jednoho účastníka správního řízení oproti jinému. Obsahem návrhu na výmaz užitého vzoru musí být kompletní argumentace navrhovatele, proč má být užitný vzor z rejstříku vymazán, a k důvodům později uplatněným nemůže správní orgán přihlížet, natožpak si sám vlastní důvody domýšlet.“

Námítky, v nichž žalobce vytýká žalovanému, že nepřihlédl důkazům, které označil ve svých dalších podáních učiněných v průběhu řízení (podání ze dne 30.8.2007 a v něm označené důkazy č. D1 – D8 včetně seznamu navržených svědků, podání ze dne 6.2.2008 včetně příloh označených č. 1/3 až 11/3 či podání ze dne 21.4.2008, obsahující seznam relevantních svědků a vyjádření J. H., roz. N.), jsou v příkrém rozporu s výše zmíněnou zásadou koncentrace, kterou je řízení o návrhu na výmaz průmyslového vzoru ovládáno. Povinností žalobce plynoucí z § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., bylo uvést již v prvotním návrhu na výmaz průmyslového vzoru ze dne 5.4.2007 veškeré konkrétní důvody (právních i skutkové), pro které by měl být napadený průmyslový vzor z rejstříku vymazán, a zároveň označit veškeré důkazy k prokázání tvrzených důvodů výmazu. Jakékoliv následné doplňování důvodů výmazu v dalších podáních či označování nových důkazů, které v původním návrhu na výmaz označeny nebyly, je dle zákona nepřipustné.

V návrhu ze dne 5.4.2007 na výmaz předmětného průmyslového vzoru žalobce jako důkaz žádné svědky neoznačil. Stejně tak v něm jako důkaz nejsou označeny (a k tomuto návrhu nebyly předloženy) ty důkazní prostředky, jejichž nezohlednění nyní žalobce správnímu orgánu vytýká. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když k důkazům, které žalobce označil nikoliv ve svém návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru ze dne 5.4.2007, ale až ve svých následných podáních adresovaných Úřadu, při rozhodování v dané věci nepřihlížel.

Obsah spisového materiálu prokazuje, že žalobce dne 4.2.2008 podal nejenom blanketní rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (datovaný dnem 29.1.2008), jenž následně doplnil podáním ze dne 4.2.2008, ale též samostatné podání datované dnem 4.2.2008, které sám označil za „novou, doplněnou žádost na výmaz průmyslového vzoru č. 28297 ze dne 8.12.1998.“ V tomto podání žalobce označil celou řadu dalších důkazů, jimiž údajně nedisponoval v době podání „původní“ žádosti ze dne 5.4.2007. Žalovaný správně

posoudil toto podání žalobce ze dne 4.2.2008 jako *nový návrh* na výmaz předmětného průmyslového vzoru, zpoplatnil jej a vede o něm samostatné řízení. Důkazními návrhy, které žalobce uplatnil v novém návrhu ze dne 4.2.2008, se žalovaný bude pochopitelně zabývat v řízení, které o tomto návrhu vede; vzhledem k výše zmíněné zásadě koncentrace řízení je však vyloučeno, aby se těmito důkazními návrhy zabýval i v řízení vedeném o „původním“ návrhu žalobce ze dne 5.4.2007.

Námitka žalobce, že žalovaný do řízení o rozkladu nezahrnul jeho důležité podání ze dne 21.4.2008, které vzniklo na základě sdělení Úřadu sp. zn. PVZ 1998-30763, č.j. 7922/2008, není opodstatněná. Žalobcovo podání ze dne 21.4.2008 je skutečně reakcí na sdělení Úřadu ze dne 17.3.2008 sp. zn. PVZ 1998-30763, č.j. 7922/2008, nicméně právě tímto sdělením byl žalobce vyrozuměn o tom, že jeho žádost ze dne 4.2.2008 Úřad posoudil jako podání (nového) návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 28297 s nově označenými důkazy. Podání žalobce ze dne 21.4.2008 se tedy zcela nepochybně vztahuje k jeho „novému“ návrhu ze dne 4.2.2008 na výmaz předmětného průmyslového vzoru, resp. ke sdělení Úřadu učiněnému v rámci řízení o tomto novém návrhu, a proto nebylo důvodu, aby se tímto podáním a v něm označenými důkazy (výslech svědků, prohlášení J. H., roz. N.) Úřad zabýval či k nim jakkoliv přihlížel při rozhodování o „původním“ návrhu žalobce ze dne 5.4.2007. Pokud by tak učinil, jednal by v rozporu se zásadou koncentrace, kterou je tento typ řízení ovládán.

Vzhledem k výše uvedenému soud přisvědčuje názoru žalovaného, že žalobce nerozlišuje a nedůvodně směšuje jednotlivá (samostatně vedená) řízení o návrzích na výmaz předmětného průmyslového vzoru, která sám inicioval a ve kterých Úřad v rozsahu jeho návrhů poměřuje novost napadeného průmyslového vzoru a v důsledku toho i jeho zápisnou způsobilost vždy s ohledem pouze na ty důkazy, které byly žalobcem uplatněny v jednotlivých návrzích.

Nedůvodná je též námitka, v níž žalobce s poukazem na prohlášení J. H., roz. N., které připojil jako důkaz k podání ze dne 21.4.2008, argumentuje tím, že J. N. nebyla nikdy v pracovním poměru k osobě zúčastněné na řízení. Ze znění napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato skutečnost nebyla důvodem zamítnutí žalobcova návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru. Žalovaný nikdy netvrdil, že J.N. byla v pracovním poměru k osobě zúčastněné na řízení a právo osoby zúčastněné na řízení podat přihlášku předmětného průmyslového vzoru odvíjel od jednoznačného prohlášení J. N. o postoupení práva přihlásit řešení o názvu „Textilní rastr“ k ochraně jako průmyslový vzor na osobu zúčastněnou na řízení. Věrohodnost tohoto prohlášení ostatně žalobce žádnou relevantní námitkou nezpochybnil.

Soud na tomto místě považuje za potřebné zdůraznit, že v souzené věci bylo předmětem řízení před Úřadem posouzení oprávněnosti návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru a nikoliv řešení otázky, kdo je jeho skutečným původcem. V tomto smyslu byl žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., vyrozuměn o tom, že o právu vlastníka na průmyslový vzor může rozhodovat toliko soud. Nad rámec výše uvedeného soud poukazuje na ustanovení § 15 odst. 2 téhož zákona, podle kterého lze žalobu na určení oprávněného přihlašovatele, popřípadě vlastníka zapsaného průmyslového vzoru podat pouze ve lhůtě do 2 let od zápisu průmyslového vzoru do rejstříku (tato lhůta neplatí pouze tehdy, jestliže přihlašovatel nejednal v dobré víře. Že by v dané věci byla taková určovací žaloba ve stanovené lhůtě podána, žalobce v řízení před Úřadem ani v žalobě ničím neprokázal (ani to netvrdil). J.H.,

roz. N. ve svém prohlášení ze dne 15.4.2008 vedení jakéhokoliv soudního sporu s osobou zúčastněnou na řízení výslovně popřela. Za této situace žalobce dle názoru soudu nemůže s úspěchem zpochybnit právo osoby zúčastněné na řízení na předmětný průmyslový vzor. Jeho argumentace, že J. N. nebyla nikdy v pracovním poměru k osobě zúčastněné na řízení, k účinnému zpochybnění tohoto práva rozhodně nepostačuje.

Námítka žalobce, že argumentace žalovaného o podmínce novosti uvedená ve druhém odstavci na straně 17 napadeného rozhodnutí koliduje s interní metodickou směrnicí Úřadu upravující řízení o přihláškách průmyslových vzorů, jmenovitě s bodem 3.1.1.2.1.2. - zpřístupnění veřejnosti a s bodem 3.1.1.2.2. - individuální povaha průmyslového vzoru, předně není způsobilým žalobním bodem, na základě kterého by soud mohl přezkoumat soulad napadeného závěru správního orgánu se zákonem. Ze samotného poukazu žalobce na určité body vnitřního předpisu žalovaného (metodické směrnice) totiž není zřejmé, žalobce spatřuje rozpor těchto bodů se závěry, k nimž orgán rozhodující o rozkladu dospěl v napadeném rozhodnutí.

Soud na základě žaloby posuzuje zákonnost napadeného rozhodnutí, tedy zkoumá, zda je napadené rozhodnutí v souladu se zákony a jinými obecně závaznými právními předpisy. Metodická směrnice žalovaného vztahující se k řízení o přihláškách průmyslových vzorů takovým obecně závazným právním předpisem není, a již z tohoto důvodu nemůže být pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí relevantní. Žalovaný sám na svých webových stránkách (<http://www.upv.cz/cs/prumyslova-prava/prumyslove-vzory/metodicke-pokyny-prumyslove-vzory.html>) informuje o tom, že „metodické pokyny nejsou právním předpisem, jde o text popisující doporučenou a zobecněnou metodiku postupu, nelze z nich vyvozovat jakékoli povinnosti ani oprávnění.“ Ani případný nesoulad závěru žalovaného s namítanou metodickou směrnicí nemůže mít vzhledem k uvedenému za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Protože žalobce neuvedl rozhodné znění namítané interní metodické směrnice, soud na webových stránkách žalovaného ověřil, že zde dostupný metodický pokyn týkající se průmyslových vzorů skutečně obsahuje v bodě 3.1.1.2.1.2. tuto pasáž, citovanou žalovaným ve vyjádření k žalobě: „*Pojem „zpřístupnění veřejnosti“ je vázán na dostupnost pramene informací neomezenému okruhu osob. Pramen informací se považuje za dostupný neomezenému okruhu osob ode dne, kdy se kterákoliv osoba mohla seznámit s tímto pramenem informací. Není nutné, aby se kdokoli skutečně seznámil s pramenem informace, je dostačující, že tato samotná možnost existuje a že se o ní mohl neomezený okruh osob dovědět.*“ Argumentace žalovaného ohledně splnění podmínky novosti uvedená ve druhém odstavci na straně 17 napadeného rozhodnutí je s citovanou pasáží zcela v souladu, neboť ve shodě s ní akcentuje požadavek na zpřístupnění grafického návrhu neomezenému okruhu osob, ke kterému však v projednávané věci nedošlo. Soud pouze na okraj dodává, že žalobce závěr správního orgánu, podle něhož neunesl důkazní břemeno ohledně svého tvrzení o zpřístupnění grafického návrhu veřejnosti, žádnou konkrétní námitkou v žalobě nezpochybnil.

Poukaz žalobce na pasáž metodického pokynu žalovaného ohledně individuální povahy průmyslového vzoru je zcela nepřipadný, neboť podle zákona č. 527/1990 Sb., nebyla individuální povaha znakem průmyslového vzoru, a žalovaný se proto splněním této podmínky v napadeném rozhodnutí oprávněně vůbec nezabýval.

V návrhu žalobce na výmaz předmětného průmyslového vzoru ze dne 5.4.2007, k němuž se napadené rozhodnutí upíná, nebyl výslech svědka Ing. B. P. jako důkaz navržen. Žalovaný proto neměl žádný důvod provádět před vydáním napadeného rozhodnutí svědecký výslech jmenované osoby.

Nedůvodné jsou rovněž žalobní námitky směřující proti posouzení důkazů č. 12,13,14,15 a 20 žalovaným. Ten na straně 18 napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 38 zákona č. 527/1990 Sb., lze za důkaz o zpřístupnění veřejnosti považovat pouze takové dokumenty, které byly prokazatelně zpřístupněny neomezenému okruhu osob před datem práva přednosti napadeného průmyslového vzoru a ze kterých lze seznat relevantní znaky vnějšího vzhledu výrobku za účelem jejich porovnání s pěti provedeními napadeného průmyslového vzoru. Uplatnit lze rovněž doklad prokazující, že přede dnem práva přednosti byl stejný vzor veřejně využíván, vystaven nebo předveden. Při porovnávání vzorů je přitom pro konstatování jejich shodnosti rozhodující shodnost zejména podstatných znaků, nepodstatné znaky se mohou u porovnávaných vzorů lišit. *Výše uvedeným požadavkům dle žalovaného zřejmě nevyhovují důkazy v příloze 12), 13), 14), 15) a 20), neboť neobsahují datum, kdy byly na nich vyfotografované výrobky v prodeji nebo jinak zpřístupněny veřejnosti. Na jejich zadní straně lze pouze zjistit datum vyhotovení fotografií, a to 28.3.2007, resp. 2.4.2007. Je tedy možno předpokládat, že fotografie v těchto přílohách byly pořízeny za účelem podání předmětného návrhu na výmaz, nelze z nich však usuzovat, že vyfotografované výrobky byly veřejně přístupné přede dnem práva přednosti průmyslového vzoru č. 28297.*

Se závěrem žalovaného, že žalobcem předložené fotografie - důkazy č. 12), 13), 14), 15) a 20) neprokazují, že na nich zachycené výrobky byly veřejně přístupné přede dnem práva přednosti průmyslového vzoru č. 28297, se soud plně ztotožňuje. Z fotografií, které pouze zachycují určitý výrobek, nelze činit žádný závěr o tom, kdy byl zobrazený výrobek vyroben či zpřístupněn veřejnosti, zvláště když z dat uvedených na zadní straně fotografií vyplývá, že předmětné fotografie byly zhotoveny až v roce 2007 (což žalobce nepopírá). Argumentace žalobce o tom, že na straně 9 svého návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru ze dne 5.4.2007, kde je uveden seznam příloh návrhu, ve vztahu k výše zmíněným důkazům – fotografiím uvedl rozhodné údaje (míněno údaje o době, kdy byly vyfotografované výrobky vyráběny), není způsobila zpochybnit správnost závěru žalovaného o neprůkaznosti těchto fotografií. Žalobce totiž zcela pomíjí jednu zásadní skutečnost, a to nutnost rozlišovat mezi *tvrzením* a *důkazem*, který toto tvrzení prokazuje. Žalobce na straně 9 svého návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru ze dne 5.4.2007 pouze tvrdí, že výrobky zachycené na předmětných fotografiích pochází z určitého období, toto jeho *tvrzení* však předložené fotografie - důkazy č. 12), 13), 14), 15) a 20) nejsou s to prokázat, neboť pouze zobrazují dané výrobky a nelze z nich čerpat žádné zjištění ohledně toho, kdy byly tyto výrobky vyrobeny či zpřístupněny veřejnosti. Jediným časovým údajem, který lze z předmětných fotografií dovodit, je datum zhotovení těchto fotografií uvedené na jejich zadní straně. Žalovaný tedy nikterak nepochybil, jestliže se blíže nezabýval žalobcem předloženými fotografiemi - důkazy č. 12), 13), 14), 15) a 20), neboť tyto důkazy nejsou samy o sobě způsobilé prokázat tvrzení žalobce, že výrobky zachycené na předmětných fotografiích pochází z určitého období,

Důkazy č. 16/1 a 16/2 žalovaný – na rozdíl od fotografie osušky představující důkaz č. 15 – žalovaný co do časového zařazení akceptoval a následně se jimi v napadeném rozhodnutí blíže zabýval z toho důvodu, že žalobce spolu s nimi předložil listinný důkaz č. 17/2, kterým je potvrzení akciové společnosti VEBA Broumov, že designy zachycené na důkazech č. 16/1 a 16/2 byly jmenovanou společností vyráběny v určitém konkrétním období.

K důkazu č. 15 však žádné takové potvrzení žalobcem v relevantní době, tj. při podání návrhu na výmaz, předloženo nebylo.

Soud pro úplnost dodává, že fotografie osušky zachycené na fotografii – důkazu č. 15 (AQUARIUS) se do značné míry shoduje s jedním z designů vyobrazených na důkazu č. 16/1. Závěry, které žalovaný učinil ohledně porovnání vnější úpravy výrobků vyobrazených na důkazu č. 16/1 s vnější úpravou výrobku podle napadeného průmyslového vzoru (viz str. 19 a 20 napadeného rozhodnutí), lze proto vztáhnout též na vnější úpravu osušky zachycené na fotografii – důkazu č. 15

S ohledem na shora opakovaně zmíněnou zásadu koncentrace řízení nelze akceptovat tvrzení žalobce, že uvedené skutečnosti přímo specifikovány a potvrzeny odpovědnými pracovníky firem VEBA BROUMOV a MILETA HOŘICE v Podkrkonoší v důkazech, které Úřadu předložil ve svém podání ze dne 4.2.2008. K tomuto podání, které je dle svého obsahu novým návrhem na výmaz předmětného průmyslového vzoru (viz výše) a k důkazům, které k němu žalobce připojil, nemohl žalovaný při rozhodování v dané věci, jehož předmětem byl návrh ze dne 5.4.2007, v souladu s § 29 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., vůbec přihlížet.

Neobstojí ani žalobní námitka vztahující se k argumentaci žalovaného uvedené v posledním odstavci na straně 20 napadeného rozhodnutí, týkající se posouzení důkazů č. 17/1 a č. 18. Žalovaný při hodnocení těchto důkazů dospěl k závěru, že všechna provedení 1 – 5 vnější úpravy výrobku podle napadeného průmyslového vzoru jsou ve vztahu k vnější úpravě výrobků zachycených na důkazech č. 17/1 a č. 18 nová, a *to vzhledem k podstatným odlišnostem* v umístění, obrysu a kresbě jejich motivů. Žalovaný také v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně popsal, v čem spočívají tyto podstatné odlišnosti, z nichž pramení novost vnější úpravy výrobku podle napadeného průmyslového vzoru oproti předloženým důkazům, přičemž žalobce v podané žalobě proti těmto konkrétním závěrům žalovaného žádnou relevantní námitku nevznesl. Jeho kusá argumentace, že vnější úprava výrobku podle napadeného průmyslového vzoru nemůže být nová, protože uvedené textilie (míněno textilie, k nimž se vztahují důkazy č. 17/1 a č. 18) se vyráběly před 8 a 20 lety, není způsobila zpochybnit závěr žalovaného o podstatné odlišnosti, a tím i novosti vnější úpravy výrobku podle napadeného průmyslového vzoru oproti vnější úpravě výrobků podle důkazů č. 17/1 a č. 18.

Soud pro úplnost uvádí, že podle § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. má žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat také žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přezkumné řízení soudní je založeno na zásadě dispoziční, z níž vyplývá, že specifikace konkrétních důvodů nezákonnosti, popř. nicotnosti napadeného rozhodnutí je úkolem žalobce a nikoliv soudu, který není oprávněn k tomu, aby tyto důvody za žalobce sám vyhledával či domýšlel. Jinými slovy řečeno, je věcí žalobce, aby v žalobě vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením konkrétních žalobních bodů (námitok) ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Za řádné žalobní námitky, ze kterých by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, nelze považovat líčení skutkových okolností případu či otázky, které žalobce v žalobě klade. Úkolem soudu není odpovídat na otázky kladené účastníky řízení, ale přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí se zákonem na základě dostatečně určitých formulovaných žalobních bodů.

Závěrem soud uvádí, že se zřetelem ke koncentrační zásadě, kterou je řízení o návrhu na výmaz průmyslového vzoru ovládáno, nepřikročil k jakémukoliv doplňování důkazů, neboť za relevantní pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je nutno považovat pouze ty důkazy, které žalobce předložil Úřadu zároveň s návrhem na výmaz užitého vzoru. Tyto důkazy byly správním orgánem posouzeny a hodnoceny v napadeném rozhodnutí a jsou obsahem spisového materiálu, který se k dané věci vztahuje. Soud proto provádění jakýchkoliv dalších důkazů shledal nadbytečným.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým pojednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. března 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.